

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Vergadering van de Permanente Commissie
van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Parijs, 9 maart 2012**

De Permanente Commissie(*) van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa vergaderde op vrijdag 9 maart 2012 in Parijs op uitnodiging van de *Assemblée nationale*.

Urgentiedebat over “*Het voornemen om de wijzigingsprocedure van de Belgische Grondwet te schorsen*”

Inzake de vraag om een urgentiedebat te houden over “*Het voornemen om de wijzigingsprocedure van de Belgische Grondwet op te schorten*” (zie bijgaand document), heeft de Permanente Commissie de beslissing van het Bureau bevestigd om geen gevolg te geven aan de aanvraag, vermits er geen tijd was om een commissie te vatten *voor verslag*. Zij bevestigde de beslissing van het Bureau om de aanvraag door te sturen naar de Commissie juridische zaken en mensenrechten *voor raadpleging*. (Nvdr: Tijdens haar vergadering van 12 maart 2012 heeft de Commissie juridische zaken beslist de aanbeveling te richten aan het Bureau om de kwestie voor te leggen aan de Commissie van Venetië *voor advies*. Het Bureau zal beslissen tijdens haar vergadering van 23 april 2012.)

* * * * *

Actualiteitsdebat over “*De verslechtering van de situatie van politieke mannen en vrouwen die gevangen zitten in Oekraïne*”

De Assemblée heeft een verklaring aangenomen waarin zij haar ongenoegen uitdrukt over het feit dat de overheden van Oekraïne geen einde lijken te willen stellen aan de strafrechtelijke vervolgingen tegen bepaalde gewezen regeringsleden, zoals voormalig Eerste minister Yuliya Tymoshenko.

De Assemblée nodigt de overheden van Oekraïne opnieuw uit om dringend alle juridisch beschikbare middelen te onderzoeken om de gewezen regeringsleden vrij te laten en om hen in staat te stellen deel te nemen aan de volgende legislatieve verkiezingen.

* * * * *

(*) De Permanente Commissie is samengesteld uit het Bureau (de voorzitter van de Parlementaire Assemblée, de 20 ondervoorzitters, de voorzitters van de vijf politieke fracties en de commissievoorzitters) en de voorzitters van de nationale delegaties. Gewoonlijk vergadert zij ten minste tweemaal per jaar en heeft zij als belangrijkste opdracht te handelen in naam van de Parlementaire Assemblée wanneer deze laatste niet in zitting is.

Verklaring over Syrië

De Assemblee heeft een verklaring aangenomen over de situatie in Syrië waarin zij blijkt geeft van haar ontzetting betreffende de achteruitgang van de situatie in Syrië, waar de meer dan 8.000 personen die de voorbije 11 maanden gedood werden, de rechtstreekse slachtoffers zijn van de repressie van de democratische opstand door het Syrische autocratische regime. Zij meent dat een regering die op systematische wijze haar eigen bevolking afslacht geen aanspraak kan maken op legitimiteit.

* * * * *

Tijdens de vergadering heeft de Permanente Commissie, in naam van de Assemblee, volgende teksten goedgekeurd:

- De Raad van Europa en het Oosters Partnerschap van de Europese Unie (Resolutie 1865)
- Een aanvullend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens over de nationale minderheden (Resolutie 1866 en aanbeveling 1994)
- De situatie van de Griekse burgers van Turkse afkomst op Rhodos en Kos (Resolutie 1867)
- Internationaal Verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning (Resolutie 1868 en aanbeveling 1995)
- De milieu-impact van vergane schepen (Resolutie 1869)
- De noodzaak van onafhankelijke en geloofwaardige deskundigenonderzoeken (Resolutie 1870)
- Zelfevaluatie van Europese nationale parlementen: procedurerichtlijnen voor de kwaliteitsverbetering van de parlementaire activiteiten (Resolutie 1871)

* * * * *

De Raad van Europa en het Oosters Partnerschap van de Europese Unie (Resolutie 1865)

Met het Oosters Partnerschap wil de Europese Unie de banden nauwer aanhalen met vijf Lidstaten van de Raad van Europa - Armenië, Azerbeidzjan, Georgië, Moldova en Oekraïne - en ook met Belarus. Het Partnerschap is gebaseerd op wederzijdse belangen en een gemeenschappelijke inzet voor de fundamentele waarden, zijnde democratie, rechtsstaat, mensenrechten en basisvrijheden. Het betreft de waarden waartoe alle Lidstaten van de Raad van Europa, ook de vijf deelnemende landen aan het Partnerschap, zich verbonden hebben bij hun toetreding tot de Organisatie.

De Raad van Europa mag dan wel een belangrijke bijdrage leveren aan de uitwerking van het Partnerschap, maar dat blijkt jammer genoeg niet uit de politieke basisdocumenten van het Partnerschap, noch uit de politieke verklaringen ter zake.

Daarom nodigt de Assemblee alle deelnemende landen aan het Oosters Partnerschap uit om de zichtbaarheid van de Raad van Europa te verhogen en ten volle zijn raadgevende-, monitoring- en normatieve rol te erkennen.

De Assemblee betreurt het ook dat zij, ondanks een waaier aan initiatieven, nog steeds niet betrokken werd bij de werkzaamheden van Euronest, de parlementaire structuur van het Oosters Partnerschap. Zij druk op de noodzaak om op parlementair niveau synergiën en complementariteit na te streven, en om overlappingen en tegenstrijdige boodschappen te vermijden.

Een aanvullend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens over de nationale minderheden (Resolutie 1866 en aanbeveling 1994)

Sinds de jaren 1950 houdt de Assemblee zich bezig met de kwestie van de rechtsbescherming van groepen en personen die tot nationale minderheden behoren.

Om die bescherming te verzekeren, heeft zij reeds een aantal keer aan het Ministercomité voorgesteld om een aanvullend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens uit te werken. Tot nu toe werd er geen gevolg gegeven aan dat voorstel.

Gelet op de onzekere toestand van vele nationale minderheidsgroepen in Europa, meent de Assemblee dat het tijd is om het voorstel van een aanvullend protocol opnieuw in overweging te nemen. Het Kaderverdrag voor de bescherming van de nationale minderheden, alsook de andere juridische instrumenten van de Raad van Europa die gewijd zijn aan de bescherming van de nationale minderheden blijken immers ondoeltreffend te zijn, meer bepaald omdat zij niet geratificeerd werden door alle Lidstaten en hun concrete toepassing afhangt van een politieke consensus binnen het Ministercomité.

Door een aanvullend protocol bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zouden nationale minderheden en hun leden politieke, culturele en taalkundige rechten verkrijgen. Verder zouden zij hun rechten rechtstreeks kunnen verdedigen voor het Europees Hof van de Rechten van de Mens, door op grond van artikel 34 van het Verdrag individuele of collectieve verzoekschriften in te dienen.

Bovendien worden de Lidstaten die het nog niet gedaan hebben, uitgenodigd om de relevante juridische instrumenten inzake de bescherming van nationale minderheden te ondertekenen en/of te ratificeren. Zo is er meer bepaald Protocol nr. 12 bij het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dat een zeer belangrijk instrument vormt in de strijd tegen discriminatie gebaseerd op het behoren tot nationale minderheid.

De situatie van de Griekse burgers van Turkse afkomst op Rhodos en Kos (Resolutie 1867)

De Assemblee stelt vast dat de inwoners van Rhodos en Kos met een Turks culturele achtergrond over het algemeen goed geïntegreerd zijn in de multiculturele samenlevingen van beide eilanden. Zij prijst de Griekse regering voor haar opmerkelijke vastberadenheid om het kosmopolitische karakter van de eilanden te behouden en te benutten, zonder enige vorm van discriminatie. Voor de Assemblee is het goede niveau van wederzijds begrip tussen de meerderheidsbevolking en de verschillende minderheidsgroepen, met inbegrip van de groep van Turkse afkomst, een grote troef voor de economische welvaart van de eilanden, in het bijzonder voor hun toeristische aantrekkingskracht, die er de belangrijkste bron van inkomsten vormt.

De Assemblee doet evenwel opmerken dat een betere kennis van de Turkse taal, erfgoed en cultuur niet alleen ten goede zou komen aan de inwoners van Turkse afkomst, maar ook aan de burens van Griekse of andere afkomst. Zij wijst ook op andere punten die de aandacht van de overheid vragen: het duidelijk ontbreken van transparantie en verantwoordelijkheid in het bestuur van de islamitische stichtingen, het gebrek aan duidelijkheid inzake het statuut van religieuze moslimleiders op de twee eilanden en de restauratie van de monumenten uit het rijke Ottomaanse musulmaanse kunstpatrimonium. De aanbevelingen die de Assemblee voorstelt willen de Griekse overheden helpen constructieve oplossingen te vinden voor die kwesties.

Internationaal verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning (Resolutie 1868 en aanbeveling 1995)

De Assemblee herinnert eraan dat het probleem van de gedwongen verdwijningen en verdwenen personen nog lang niet geregeld is. Zo'n 14 000 personen worden nog steeds als verdwenen opgegeven in West-Balkan alleen al, 2 300 in de Noord-Kaukasische regio en de Russische Federatie en ongeveer 2 000 anderen in Cyprus. Vele personen zijn ook verdwenen tijdens de conflicten in het Zuid-Kaukasische gebied.

De Assemblee is tevreden met de inwerkingtreding in december 2010 van het Internationaal verdrag van de Verenigde Naties inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning.

Dat verdrag roept een nieuw mensenrecht in het leven, namelijk het recht niet te worden onderworpen aan een gedwongen verdwijning. Het legt verder aan de Lidstaten specifieke verplichtingen op inzake het voorkomen van gedwongen verdwijningen en het bestrijden van straffeloosheid.

De Assemblee nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om het VN-Verdrag te ondertekenen, te ratificeren en toe te passen, voor zover zij dat nog niet gedaan zouden hebben. Bovendien spoort zij de Lidstaten aan om de uitwerking te overwegen van een Europees verdrag inzake de bescherming van alle personen tegen gedwongen verdwijning, door zich te baseren op de verwezenlijkingen van het VN-Verdrag.

* * * * *

De milieu-impact van vergane schepen (Resolutie 1869)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat scheepswrakken, de oceaanverzuring en het dumpen van afval de grootste bronnen voor maritieme vervuiling vormen. Zo ligt er op de bodem van de Noord-Atlantische Oceaan ongeveer een kwart van de wereldwijd verspreide scheepswrakken die potentieel vervuilend zijn, en die 38% van de met de schepen gezonken brandstof bevatten. Op wereldniveau bevat de Middellandse-Zee 4% van de scheepswrakken en ongeveer 5% van het geschatte gezonken brandstofvolume, verontrustende cijfers voor het behoud van haar broos maritiem ecosysteem.

De noodzaak van een gemeenschappelijk beleid inzake de opruiming en lichting van wrakken werd lange tijd besproken binnen de Internationale Maritieme Organisatie. Het Internationaal verdrag van Nairobi inzake de opruiming van wrakken, dat in 2007 voor ondertekening opengesteld werd, biedt een evenwichtig juridisch kader dat aangepast is aan het beheer van de problematiek van scheepswrakken.

De Assemblee betreurt het dan ook dat tot nu toe slechts vier landen het Verdrag van Nairobi ondertekend hebben, hetgeen de inwerkingtreding ervan belet.

Zij roept de Lidstaten van de Raad van Europa daarom op om het Verdrag van Nairobi te ondertekenen en te ratificeren. Verder vraagt zij hen een Europese databank voor scheepswrakken op te richten, regelmatige evaluaties van vergane schepen door te voeren, wetenschappelijk onderzoek ter zake te ondersteunen en de oprichting te overwegen van een Europees fonds voor oude scheepswrakken die een bedreiging vormen voor het milieu.

* * * * *

De noodzaak van onafhankelijke en geloofwaardige deskundigenonderzoeken (Resolutie 1870)

Om geloofwaardig en betrouwbaar te zijn, is het van primordiaal belang dat onderzoeken op het vlak van milieu, gezondheid, energie, financiën of civiele bescherming op onafhankelijke en onpartijdige wijze verlopen.

De Assemblee stelt vast dat onderzoeken al te vaak gebaseerd zijn op oorzaak-gevolg veronderstellingen, waarbij niet alle verdere gevolgen gekend zijn. Zij stelt ook vast dat de resultaten van de onderzoeken kunnen variëren naar gelang de financieringsbron en dat bij post-event onderzoeken de aanpak verschillend kan zijn als er economische, financiële of politieke motieven meespelen.

De Assemblee betreurt het dat economische belangen en het ontbreken van informatie vaak aanleiding gegeven hebben tot schandalen op het domein van gezondheid (besmet bloed, groeihormonen, asbest).

De Assemblee meent dat de uitwerking van een juridisch kader de geloofwaardigheid van deskundigenonderzoeken ten goede zou komen en druk van buitenaf zou vermijden.

Met het oog op meer onafhankelijke en geloofwaardige deskundigenonderzoeken, nodigt de Assemblee de regeringen van de Lidstaten van de Raad van Europa uit om beroep te doen op onafhankelijke deskundigen, een code van goede praktijk op te stellen en procedures uit te werken voor meer transparantie en informatie van het grote publiek.

* * * * *

Zelfevaluatie van Europese nationale parlementen: procedurerichtlijnen voor de kwaliteitsverbetering van de parlementaire activiteiten (Resolutie 1871)

De economische, financiële en sociale crisis waar Europa sinds 2008 mee te maken heeft, gaat gepaard met het in vraag stellen van de representatieve democratie als grondslag van onze samenleving: de burger wil nauwer betrokken worden bij het beslissingsproces en het afhandelen van openbare zaken. Tegenover de kritiek van de burgers willen de parlementen een grotere controlebevoegdheid over de beslissingen van de regeringen, om zo tegemoet te komen aan de vraag naar meer transparantie voor de beleidsbeslissingen en een grotere responsabilisering van de politieke actoren.

De Assemblee wijst erop dat de efficiëntie van parlementen een essentiële indicator is voor de toestand van de democratie in een land. Zij meent dat de zelfevaluatie van parlementen op basis van criteria en procedurerichtlijnen die in onderling akkoord worden vastgelegd, kan bijdragen tot het vinden van oplossingen voor de vastgestelde tekortkomingen van de representatieve democratie. Zelfevaluatie moet de kwaliteitsverbetering van de parlementaire werkzaamheden beogen en de basis vormen van de bevordering van goede praktijken voor een «goed» parlement, een sterk parlement. Door zelfevaluatie kan de kwaliteit van een parlement en zijn vermogen in te spelen op de sociale en economische uitdagingen worden aangetoond, hetgeen kan bijdragen tot het tegengaan van het vertrouwensverlies in de legitimiteit en het potentieel van de democratische instellingen.

* * * * *